




De Eerbiedwaardige Dienaar Gods
JOSEMARÍA ESCRIVÁ
Stichter van het Opus Dei

VICE-POSTULATIE VAN HET OPUS DEI IN NEDERLAND
Jan Luykenstraat 52 - 1071 CS AMSTERDAM

Dit Informatiebulletin wordt uitgegeven met kerkelijke goedkeuring van de Congregatie voor de Heiligverklaringen.
 Printed in Belgium, 1991

INFORMATIEBULLETIN Nr. 12. AMSTERDAM

Mgr. Josemaría Escrivá de Balaguer werd op 9 januari 1902 in Barbastro (Spanje) geboren. Op 28 maart 1925 werd hij te Saragossa tot priester gewijd.

Op 2 oktober 1928 stichtte hij, door God geïnspireerd, in Madrid het Opus Dei, dat voor de gelovigen een nieuwe weg heeft geopend van heiliging in de wereld door het uitoefenen van het gewone beroepswerk en het vervullen van de persoonlijke plichten in gezin en maatschappij, om zo als zuurdesem van intens christelijk leven in alle milieus te zijn. Op 14 februari 1930 begreep de Eerbiedwaardige Josemaría Escrivá, met de genade van God, dat het Opus Dei ook zijn apostolaat zou moeten ontwikkelen onder vrouwen; en op 14 februari 1943 stichtte hij het Priesterlijk Genootschap van het Heilig Kruis, onscheidbaar verbonden met het Opus Dei. Op 16 juni 1950 ontving het Opus Dei de definitieve goedkeuring van de H. Stoel; en op 28 november 1982 werd het opgericht als personele prelatur, welke de kerkrechtelijke vorm was die door de Eerbiedwaardige Josemaría Escrivá was gewenst en voorzien.

Met voortdurend gebed en boete, met de heldhaftige beoefening van alle deugden, met liefdevolle toewijding aan en een onvermoeibare zorg voor alle zielen, en met een ononderbroken en onvoorwaardelijke overgave aan de Wil van God, stimuleerde en leidde Mgr. Escrivá de uitbreiding van het Opus Dei over de hele wereld. Toen hij zijn ziel aan God teruggaf, was het Opus Dei reeds verspreid over de vijf werelddelen en telde meer dan 60.000 leden van 80 nationaliteiten, die de Kerk dienden met dezelfde geest van volledige verbondenheid met de Paus en de Bisschoppen die de Eerbiedwaardige Dienaar Gods Josemaría Escrivá zelf altijd had beleefd.

De Heilige Mis was de wortel en het middelpunt van zijn innerlijk leven. Hij was zich er diep van bewust dat hij kind van God was en hij leefde in de voortdurende tegenwoordigheid van de Drieëne God. Dit bracht hem ertoe om zich in alles zo volledig mogelijk te vereenzelvigen met Jezus Christus, een tedere en sterke devotie tot Onze Lieve Vrouw en de heilige Jozef te beleven, een doorlopende en vertrouwde omgang met de heilige Engelbewaarders te zoeken, en zaaier van vrede en vreugde te zijn op alle wegen van de aarde.

Herhaaldelijk had Mgr. Escrivá zijn leven aan God opgedragen voor de Kerk en de Paus. De Heer heeft dit offer aanvaard, en op 26 juni 1975 gaf Mgr. Escrivá zijn ziel terug aan God, in zijn werkkamer te Rome.

Zijn lichaam rust in de crypte van de Prelaatskerk van Onze Lieve Vrouw van de Vrede — viale Bruno Buozzi 75, te Rome —, voortdurend begeleid door het gebed en de dankbetuigingen van zijn geestelijke dochters en zonen, en van ontelbare mensen die door het voorbeeld en de leer van de Stichter van het Opus Dei tot God zijn gekomen. Het proces van zalig- en heiligverklaring van Mgr. Escrivá is op 19 februari 1981 in Rome begonnen. Paus Johannes Paulus II heeft op 9 april 1990 de heldhaftigheid van de christelijke deugden van de Eerbiedwaardige Dienaar Gods verklaard.

Voorpagina: *De Eerbiedwaardige Josemaría Escrivá in La Lloma, Valencia (Spanje), 14 november 1972.*

Wonder van de Eerbiedwaardige Josemaría Escrivá goedgekeurd

Op 6 juli 1991, heeft, rond 12.40 uur, in aanwezigheid van Zijne Heiligheid Paus Johannes Paulus II de openbare lezing plaatsgevonden van het decreet dat het wonderbaarlijke karakter bevestigt van een genezing, die aan de voorspraak van de Eerbiedwaardige Josemaría Escrivá, Stichter van het Opus Dei, wordt toegeschreven. Ten overstaan van talloze Kardinalen, Bisschoppen en prelaten van de Congregatie voor de Zalig- en Heiligverklaringen heeft de Heilige Vader officieel de conclusies goedgekeurd van het medisch en theologisch onderzoek van deze Congregatie over het wonder. De ceremonie in het Apostolisch Paleis, werd ook bijgewoond door Mgr. Alvaro del Portillo, Bisschop-Prelaat van het Opus Dei.

Het goedgekeurde wonder bestaat in de plotselinge, volledige en blijvende genezing van Zuster Concepción Boullón Rubio, een Carmelites der Liefde van 70 jaar. Zij leed aan een ziekte waarvan de diagnose door de medische raad van de Congregatie voor de Zalig- en Heiligverklaringen als volgt is vastgesteld: *Lipocalcinosis met veelvuldige, pijnlijke en verlamme uitzaaiingen, met maximale tumorafmeting ter grootte van een sinaasappel op de linkerschouder; algemene staat van uitputting van patiënte met maagzweer en door ernstige bloedarmoede gecompliceerde maagbreuk.*

Op deze wijze is opnieuw een belangrijke stap gezet in het heiligverklaringsproces van de Stichter van het Opus Dei. Wij richten onze gebeden tot God opdat Hij zich zou verwaardigen Zijn Dienaar te verheffen tot de eer der altaren en danken Hem van harte voor de vele gunsten die Hij, op zijn voorspraak, in de hele wereld overvloedig verleent.

De verspreiding van de privé-devotie tot de Eerbiedwaardige Josemaría Escrivá vormt reeds, zoals het pauselijk decreet over de heldhaftigheid van de deugden het stelt, *een authentieke uiting van volksdevotie.* Het decreet over het wonder noemt *tientallen duizenden gunsten, geestelijke en materiële, waarvan sommige duidelijk buitengewoon* die worden toegeschreven aan de Stichter van het Opus Dei en die *de macht van zijn voorspraak bij God* bevestigen.

In de Postulatie van het Opus Dei bewaart men meer dan 75.000 ondertekende verslagen, afkomstig uit de hele wereld, van gunsten verkregen door de voorspraak van de Eerbiedwaardige Josemaría Escrivá. In twee banden van totaal 1200 bladzijden heeft de Postulatie de documentatie verzameld van 20 andere genezingen die aan de Stichter van het Opus Dei zijn toegeschreven en die door de specialisten als wetenschappelijk onverklaarbaar zijn bestempeld.

Pauselijk Decreet

Het Pauselijk Decreet over het wonder van de Eerbiedwaardige Dienaar Gods Josemaría Escrivá, Stichter van het Opus Dei

De Eerbiedwaardige Josemaría Escrivá de Balaguer werd op 9 januari 1902 in Barbastro (Spanje) geboren. Zijn specifiek kerkelijk charisma bestaat in de krachtige verkondiging van de radicaliteit van de roeping van iedere gedoopte tot de heiligheid. Op 2 oktober 1928 stichtte hij, door God bewogen, het Opus Dei; enige tijd later, op 14 februari 1930, begreep hij, met Gods genade, dat het Opus Dei zijn apostolaat ook onder vrouwen moest ontwikkelen; en op 14 februari 1943, opnieuw bewogen door God, stichtte hij het Priesterlijk Genootschap van het Heilig Kruis. Zo werd voor gelovigen van alle rangen en standen — priesters en leken, mannen en vrouwen van alle sociale klassen — een brede weg geopend van heiliging midden in de wereld, zonder

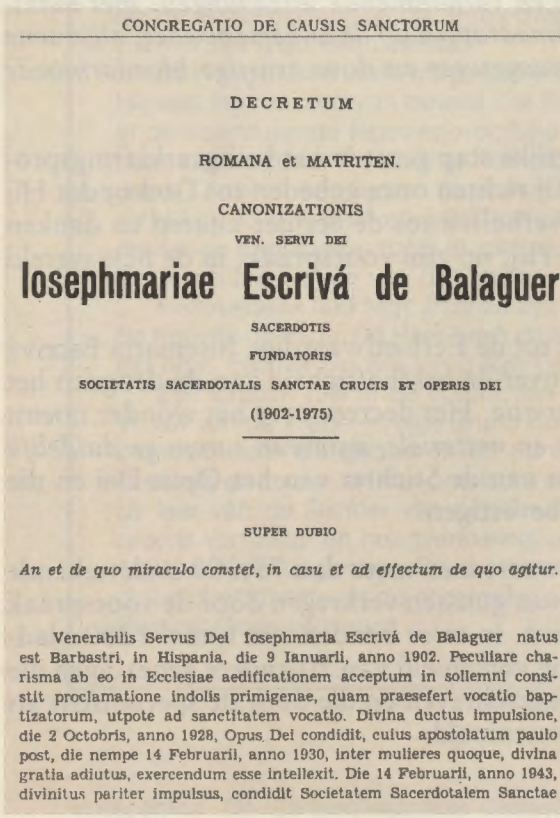
noodzaak om van staat te veranderen, in de uitoefening van het beroepswerk en in de liefdevolle vervulling van de gewone plichten. Na met onvermoeibare ijver de verbreiding van het Opus Dei over de vijf werelddelen te hebben geleid, gaf Mgr. Escrivá op godsvruchtige wijze zijn ziel terug aan God op 26 juni 1975 te Rome, omgeven door een opvallende faam van heiligheid.

Onder de buitengewone vruchten die zijn boodschap overal ter wereld heeft voortgebracht en die een stevige pastorale en organische werkelijkheid zijn geworden, stond de Heer hem toe de bewonderenswaardige geestelijke vruchtbaarheid te beschouwen die ligt in het streven naar een volledige eenheid met Christus in de gewone bezigheden, teneinde de wereld *ab intra* (van binnenuit) te kerstenen.

Bij zijn dood hebben tallozen uit alle landen getuigenis afgelegd van de heldhaftigheid waarvan hij tijdens zijn leven blijk had gegeven. Nadat alle juridische voorschriften waren ver-

vuld, heeft de Heilige Vader Johannes Paulus II zich verwaardigd het decreet over de heldhaftige beoefening van de deugden van de Dienaar Gods uit te vaardigen.

Tientallen duizenden gunsten, zowel geestelijke als materiële, waarvan sommige duidelijk buitengewoon, bevestigden onmiddellijk de verbreiding van zijn faam van heiligheid en de kracht van zijn voorspraak bij God. Van de wonderbaarlijke genezingen die aan hem worden toegeschreven, valt die van Zuster Concepción Boullón Rubio op, Carmelites der Liefde, van 70 jaar. Toen zij een nacht in juni 1976 op sterven lag, werd zij, als resultaat van de tot de Dienaar Gods gerichte smeekbeden, op plotselinge, volledige en blijvende wijze genezen van een ziekte waarvan de diagnose door de medische raad van de Congregatie voor Zalig- en Heiligverklaringen is vastgesteld als volgt: «*Lipocalcinosis bij iemand van het blanke ras met veelvuldige pijnlijke en verlamme uitzaaiingen, met maximale tumorafmeting ter grootte van een sinaasappel op de linkerschouder*». Bij deze ziekte kwam nog een tweede verschijnsel dat door voornoemde medische raad als volgt werd omschreven: «*staat van algemene uitputting in patiënte met maagzweer en door zware bloedarmoede gecompliceerde maagbreuk*».



De Heilige Vader, Kardinaal Martínez Somalo en Mgr. del Portillo op 6 juli 1991, na de lezing van het Decreet.



6 juli 1991, na de lezing van het Decreet over het wonder toegeschreven aan de voorspraak van de Eerbiedwaardige Josemaría Escrivá.

Op het moment dat de gezwellen verdwenen, verbeterde deze tweede ziekte ook op plotselinge en onverklaarbare wijze en verdween definitief. Dezelfde raad stelde vast dat de prognose zeer ongunstig was *quoad vitam* en *quoad valetudinem* (wat het leven en de gezondheid betreft).

Over deze wonderbaarlijke genezing werd in de aartsbisschoppelijke curie van Madrid van 21 januari tot 3 april 1982 een onderzoeksproces gehouden, dat rechtsgeldigheid verkreeg door een decreet van de Congregatie voor Zalig- en Heiligverklaringen van 20 november 1984.

Overeenkomstig de voorschriften werd de zaak eerst onderworpen aan een onderzoek door de eerdergenoemde raad, die in haar vergadering van 30 juni 1990 unaniem tot de conclusie kwam dat de genezing van Zuster Concepción Boullón Rubio niet te verklaren is door natuurlijke oorzaken.

De studie van de genezing was vervolgens onderwerp van theologische beraadslagingen: eerst tijdens een bijzonder congres van theologen-consultores op 14 juli 1990 onder leiding van Mgr. Antonio Petti, algemeen promotor van het geloof; daarna, op 18 juni 1991, tijdens de gewone vergadering van kardinalen en bisschoppen in het Apostolisch Paleis, met als ponens Kardinaal Edouard Gagnon. Beide organismen gaven een unaniem positief antwoord op de kwestie van de consistentie van het wonder en van het toeschrijven ervan aan de Eerbiedwaardige Josemaría Escrivá.

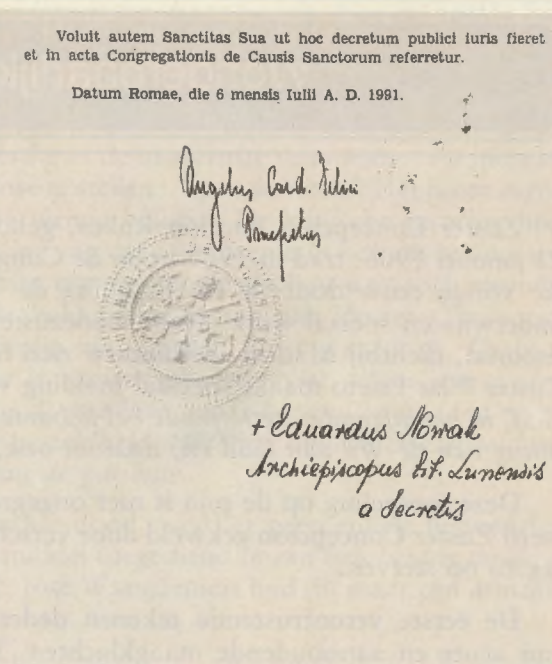
Nadat Paus Johannes Paulus II van ondergetekende, Kardinaal-Prefect, een gedetailleerd en getrouw relaas van het hierboven uiteengezette had ontvangen en het standpunt

van de Congregatie had ontvangen en bekrachtigd, beval hij de uitvaardiging van het Decreet over de voornoemde wonderbaarlijke genezing.

Na dit besluit te hebben uitgevaardigd, werden de Kardinaal-Prefect, de ponens van het Proces, ondergetekende secretaris en anderen, volgens gebruik, voor vandaag bijeengeroepen. In hun tegenwoordigheid heeft de Paus verklaard: *Er bestaan bewijzen voor het wonder dat door God op voorspraak van Zijn Eerbiedwaardige Dienaar Josemaría Escrivá, Priester, Stichter van het Priesterlijk Genootschap van het Heilig Kruis en Opus Dei, is verricht; namelijk de plotselinge, volledige en blijvende genezing van Zuster Concepción Boullón Rubio, Carmelites der Liefde, van lipocalcinosisis bij iemand van het blanke ras met veelvuldige pijnlijke en verlamdende uitzaaiingen, met maximale tumorafmeting ter grootte van een sinaasappel op de linkerschouder; en van een algemene staat van uitputting in patiënte met maagzweer en door ernstige bloedarmoede gecompliceerde maagbreuk.*

De Heilige Vader heeft beslist dat dit Decreet openbaar wordt gemaakt en wordt opgenomen in de akten van de Congregatie voor Zalig- en Heiligverklaringen.

Gegeven te Rome, 6 juli 1991.



ANGELO Kard. FELICI, *Prefecto*

L. + S.

Edoardo Nowak, titulair Aartsbisschop van Luni, *a Secretis*

Wonderbaarlijke genezing

Zuster Concepción Boullón Rubio, geboren in Burbáguena (Teruel, Spanje) op 23 januari 1906, trad in 1929 in bij de Congregatie van de Carmelitessen der Liefde, die vorige eeuw door de H. Joaquina de Vedruna gesticht was ten behoeve van onderwijs en sociaal werk. Haar medezusters in het Klooster van San Lorenzo del Escorial, dichtbij Madrid, herinneren zich haar stichtend en deugdzaam voorbeeld. Zuster Pilar Prieto maakt speciaal melding van *haar totale overgave aan de Wil van God, in het bijzonder betreffende het lichamelijk lijden: zij beschouwde de pijn als een uiting van de Wil van God en, daarom ook, een manier om Hem te dienen.*

Deze toespeling op de pijn is niet ongegrond, want gedurende verscheidene jaren werd Zuster Concepción gekweld door verschillende ziektes. In het voorjaar van 1976 lag zij op sterven.

De eerste verontrustende tekenen deden zich voor in 1972 met het optreden van acute en aanhoudende maagklachten. Daarna, eind 1974, verschenen in haar linkerschouder en -voet en in haar rechterduim enkele zeer pijnlijke gezwellen. In korte tijd namen deze tumoren aanzienlijke afmetingen aan: die in de schouder, bijvoorbeeld, had de grootte van een sinaasappel. De voortschrijdende verlamming, de slapeloosheid en de heftige pijnen verzwakten haar volledig. De getuigenissen van haar medezusters slaan vooral op de veelvuldige bloedingen en de vermagering van de Zuster; haar gewicht verminderde van 82 tot 42 kilo: *Zuster Concepción zag er uit als een lijk*, bevestigden ze.

De gezwellen werden groter. Tegelijk verslechterde ook haar maagkwaal: een maagbreuk en een veelvuldig bloedende maagzweer doken op. De twee ziektebeelden stonden los van elkaar, maar de verergerde algemene gesteldheid van de patiënte, ten gevolge van het samengaan van die beide ziekten, maakte een eventuele operatieve ingreep aan de maag bijzonder gevaarlijk. Dokter Muñoz verklaarde: *Door haar slechte algemene gesteldheid was het onmogelijk een behandeling in te zetten.*

Half juni 1976 leek voor Zuster Concepción het laatste uur van haar leven aangebroken. De artsen voorspelden haar dood voor zeer binnenkort: *De algemene gesteldheid van de zieke ging zienderogen achteruit, de toestand van de spijsverteringsorganen werd*



Zuster Concepción Boullón Rubio na de wonderbaarlijke genezing.

bijzonder verontrustend, en de gezwellen bezorgden haar enorme pijn en putten haar volledig uit. Zuster Leandra Herranz, Moeder Overste, herinnert zich de mening van een van de artsen van de Communautéit: Hij zei me dat we haar niet moesten lastig vallen; we zouden haar nog maar voor korte tijd bij ons hebben.

Door het weefselonderzoek, uitgevoerd met de modernste technieken (via biopsie), was men in staat een nauwkeurige diagnose te stellen: 'lipocalcinosis'. Het is een eerder zeldzame ziekte; over de oorzaak is nog weinig bekend. De klinische ervaring heeft geleerd dat de enige doelmatige behandeling van deze tumoren erin bestaat ze operatief te verwijderen. Ook al gaat het eigenlijk niet om een neoplastisch proces, toch meenden de specialisten unaniem dat de door de behandelde artsen van Zuster Concepción gestelde prognose, dat ze op korte termijn zou sterven, juist was. Prof. Ortiz de Landázuri, een gezaghebbende Spaanse internist, schreef: *Niet alleen waren deze tumormassa's op zichzelf schadelijk voor de patiënte, maar bovendien hadden ze een zeer negatieve invloed op haar algemene gesteldheid. Het ging om een ziektebeeld met een gevaarlijk verloop voor het leven van de patiënte.*

In afwachting van de spoedig verwachte dood, werd er geen enkele behandeling ingezet. Er werd slechts een pijnstillend middel toegediend *in een bescheiden dosis*, en volgens de verklaring van de huisarts Dr. José Wangüemert had dit maar een *armzalig* effect.

Zuster Concepción bad nooit voor haar genezing. Dit detail sluit een mogelijk onbewuste psychologische invloed op de genezing uit. Een van de artsen bevestigde later: *Haar vertrouwen in God was zo groot dat zij nooit bewust beter wilde worden. Zij geloofde oprecht dat God Onze Heer haar deze pijnlijke ziekte vroeg en zij aanvaardde die met een totale overgave.*

Deze houding van de zieke komt overeen met die van de andere religieuzen van het Klooster, zoals Zuster Pilar Prieto zich herinnert: *In de Communautéit waren we ook niet geneigd om voor haar genezing te bidden, omdat de wilskracht van Zuster Concha en haar totale overgave aan de Wil van God zodanig was, dat zij ons stichtte met deze houding.*

Het waren de zussen van Zuster Concepción die voor haar genezing baden, op voorspraak van de Dienaar Gods Josemaría Escrivá. Ze begonnen hun toevlucht tot de Dienaar Gods te nemen in de laatste maanden van 1975. Het beroep op zijn bemiddeling werd des te krachtiger naar mate de gezondheidstoestand van Zuster Concepción achteruitging. Haar zus Felisa legt uit: *Op een goede dag kwam ik met mijn twee zussen, Josefina en Carmen, van een reis terug. Ik herinner me dat we de Rozenkrans voor onze zus, die religieuze is, baden op voorspraak van de Dienaar Gods. Ik herinner me dat een nichtje me een boek en enkele bidprentjes van de Dienaar Gods gegeven had op die dag. Dat zou omstreeks midden juni 1976 zijn geweest. Vanaf toen baden we de Rozenkrans in familie telkens voor de intentie van mijn zus, op voorspraak van de Dienaar Gods.*

Een andere zus, Josefina, zei dat ze elke ochtend het bidprentje van de Stichter van het Opus Dei bad, tijdens het schoonmaken van het huis.

Ondanks de zeer verontrustende berichten uit het Klooster omstreeks midden juni 1976, raakten de zussen van de religieuze niet ontmoedigd. Zij vermeerderden nog hun smeekbeden. En in nauwe samenhang met hun gebeden kwam geheel onverwachts de genezing.



Tijdens een bijeenkomst te Brafa, Barcelona (Spanje) op 25 november 1972.

In een zeer onrustige nacht, ondervond de religieuze zulke hevige pijnen, dat ze tot de overtuiging kwam dat haar stervensuur was aangebroken. De arts bevestigt: *Met een innerlijke vrede en vol overgave zag ze dat ze elk moment kon sterven en ze droeg haar leven op aan God.* Tot vijf uur kon ze de slaap niet vatten. Ze rustte maar een paar uur, en om zeven uur begon ze zich beter te voelen en besloot onder de douche te gaan: op dat moment drong het tot haar door dat de tumor in haar linkerschouder verdwenen was. Hoewel ze geen wonde kon waarnemen, dacht Zuster Concepción eerst dat de tumor door de huid heen was gebarsten, en ze ging controleren of de lakens bevuild waren. Ze zag geen enkele vlek. Ze besloot zich aan te kleden, en toen ze haar pantoffels wilde aandoen, bemerkte ze dat ook de tumor in haar linkerbeen spoorloos verdwenen was.

De herinneringen van de Moeder Overste, Zuster Leandra Herranz, helpen om de datum (rond de helft van juni 1976) waarop de verbazingwekkende verdwijning van de tumoren plaatsvond nader te bepalen: *Om de datum van de genezing te preciseren kan ik nog een ander feit noemen: op 21 juni 1976 moest Zuster Pilar Prieto, voor een klap die ze opgelopen had, naar een arts gaan voor een röntgenfoto. Ik zei dat Zuster Concepción haar zou begeleiden. Dat betekent dat zij toen al genezen was.*

De genezing geschiedde van het ene moment op het andere: onmiddellijk na de verdwijning van de tumoren was Zuster Concepción immers niet alleen in staat om op te staan en een douche te nemen, maar ze woonde ook samen met de andere Zusters de H. Mis bij. Ze begeleidde zelfs, enkele dagen later, een andere religieuze naar de radioloog. Kortom, zij die een korte tijd tevoren nog op sterven lag, was een nagenoeg normaal leven gaan leiden. De andere religieuzen herinneren zich dat zij, de ochtend waarop de tumoren waren verdwenen, al bevestigde dat ze zich heel goed voelde.

INFORMATIEBULLETIN

over
de eerbiedwaardige dienaar Gods

Mgr. Josemaría Escrivá

De verspreiding van dit bulletin,
dat halfjaarlijks verschijnt
en uitgegeven wordt
met de goedkeuring van
de Congregatie
voor de Heiligverklaringen,
geschiedt gratis.

Mocht U willen bijdragen
aan de verspreiding
van dit bulletin,
dan kunt U uw gift storten
op Postbank 3121192
t.n.v. Stichting De Boog
te Utrecht,
die deze uitgave verzorgt.

ij haar herkende: *Als
rd, want het gaat om
kele dagen daarna de
n röntgen onderzoek
bijzonder opvallend.
als Dr. Wangüemert
houders, die daarna
enkel beeld herinnert*

men een verdwijning
leed: de bloedingen
to's gaven geen enkele
verklaarde: *Vanaf die
ekkend voort. Na het
rbeterde de algemene
de verdwijning van de
concepción heb uitge-
spoor meer van een*

het kerkelijk proces
e al die tijd niet was
; Zuster Concepción

erbetering van Zuster
Kerstmis 1976 bij me





Tijdens een bijeenkomst te B

In een zeer onrust de overtuiging kwam een innerlijke vrede e haar leven op aan G paar uur, en om zeve te gaan : op dat mom verdwenen was. Hoev dat de tumor door d bevuild waren. Ze zag pantoffels wilde aand verdwenen was.

De herinneringen datum (rond de helft de tumoren plaatsvon kan ik nog een ander een klap die ze opgelop Concepción haar zou

De genezing gescl verdwijning van de tu te staan en een douch de H. Mis bij. Ze be radioloog. Kortom, zi normaal leven gaan l waarop de tumoren v

TITELLIJST/BESTELBON

Hiermee bestel ik de volgende boeken. Ik betaal zodra ik uw accept-girokaart heb ontvangen.

Werken van Mgr. Escrivá

TITEL	St.	Prijs	Totaal
De Weg	x	f 22,50	=
De Weg (gebonden)	x	f 30,00	=
De Voor	x	f 27,50	=
De Voor (gebonden)	x	f 35,00	=
De Heilige Rozenkrans (met kleurillustraties)	x	f 9,00	=
De Kruisweg (met kleurillustraties)	x	f 15,75	=
Als Christus nu langs komt (met enkele foto's)	x	f 24,50	=
Als Christus nu langs komt (idem) (gebonden)	x	f 33,50	=
Gesprekken met Mgr. Escrivá (geïllustreerd)	x	f 27,50	=

Werken over Mgr. Escrivá en over het Opus Dei

Mgr. Escrivá (S. Bernal)	x	f 24,75	=
Mgr. Escrivá (S. Bernal) (gebonden)	x	f 33,75	=
Het Opus Dei (D. Le Tourneau) (geïllustreerd)	x	f 24,90	=
		Postbijdrage	= f 5,00
		Totaal	

Afzender :

.....

.....

UW BESTELLINGEN (in gefrankeerde enveloppe)
s.v.p. richten aan:

STICHTING DE BOOG
Herenstraat 41-43, 3512 KB UTRECHT

De radioloog, Dr. Fermín Muñoz, was stomverbaasd toen hij haar herkende : *Als ik nu nog student was geweest, had ik dit geval grondig bestudeerd, want het gaat om iets zeer buitengewoons*, riep hij uit. Ook de huisarts stelde enkele dagen daarna de genezing vast. Eveneens met stomheid geslagen, schreef hij een röntgen onderzoek voor : *Op deze foto's is de totale verdwijning van de tumormassa bijzonder opvallend*. Latere foto-opnames bevestigden dat de genezing totaal was, zoals Dr. Wangüemert zelf getuigt : *Op de röntgenfoto's van de handen, voeten en schouders, die daarna werden genomen, is geen enkele tumor waar te nemen, zelfs geen enkel beeld herinnert ons aan de gezwellen van 1975*.

Gelijktijdig met de genezing van de gezwellen, constateerde men een verdwijning van de maagklachten waar Zuster Concepción sinds 1972 aan leed : de bloedingen hielden plotseling op, de bloedarmoede verdween en de röntgenfoto's gaven geen enkele aanduiding meer van een maagzweer. Prof. Ortiz de Landázuri verklaarde : *Vanaf die nacht in juni 1976 zette het herstel van de zieke zich verbazingwekkend voort. Na het verdwijnen van de tumoren, namen de maagklachten af en verbeterde de algemene gesteldheid van de zieke*. De radioloog getuigt uitdrukkelijk van de verdwijning van de zweer : *Het laatste radiologische onderzoek dat ik bij Zuster Concepción heb uitgevoerd, was van de maag, op 22 oktober 1977. Er was geen spoor meer van een maagzweer*.

De medische deskundigen die haar in 1982 in kader van het kerkelijk proces bezochten, stelden vast dat de genezing volledig was en dat ze al die tijd niet was hervallen : *Zuster Concepción voelt zich buitengewoon goed; Zuster Concepción Boullón Rubio is volstrekt genezen*.

Maria del Pilar López Boullón, haar nicht, kon de snelle verbetering van Zuster Concepción persoonlijk vaststellen : *Ik herinner me dat ze met Kerstmis 1976 bij me*

Gedurende een ontmoeting in Brafa, Barcelona (Spanje) op 22 november 1972.





Rome: 26 maart 1970.

thuis was en ze zelfs chorizo at en dat bekwam haar goed. Tijdens diezelfde kerstdagen kreeg ik een nieuw kindje en Zuster Concepción bood haar diensten aan om het huishouden en het werk voor mijn vier andere kinderen op zich te nemen; zij hielp mijn moeder terwijl ze zich er prima bij voelde.

Voor de artsen lijkt het geen twijfel dat, vanuit wetenschappelijk gezichtspunt, de genezing onverklaarbaar is. Dr. Muñoz getuigt: *Alle artsen die het geval kenden, waren verbaasd en konden geen wetenschappelijke verklaring vinden die haar genezing rechtvaardigde.* Hetzelfde bevestigt Dr. José Wangüemert: *Medisch gezien is de verdwijning van de beschreven tumoren, zó plotseling en zonder enige behandeling, niet uit te leggen.*

Gedurende het Proces van het wonder, gaf de rechtbank aan twee specialisten de opdracht om te toetsen of de genezing volledig was. Hun verklaring luidt als volgt: *Er is geen wetenschappelijke verklaring, noch een vermelding in de medische literatuur voorhanden, voor een klinische ontwikkeling als deze.*

De deskundigen van de Congregatie voor Zalig- en Heiligverklaringen twijfelen evenmin: *Lipocalcinosis is een ziekte die men zonder operatief ingrijpen niet kan genezen.*

De artsen hebben niet alleen erkend dat de genezing van de lipocalcinosis zich volledig buiten de mogelijkheden van de wetenschap bevindt, maar ook dat de gelijktijdige normalisering van de maagklachten geen natuurlijk gebeuren is: *Op een nacht in juni 1976 verdwenen plotseling de verharde kalkhoudende tumoren, die gediagnosticeerd waren als lipocalcinosis. Vanaf dat moment trad er een spectaculaire verandering op in haar ernstige toestand en gezondheid, zonder enige medicatie. Vanaf die dag begon ze weer een normaal leven te leiden. Zowel de ogenblikkelijke verdwijning van de tumoren, als de plotselinge algemene verbetering, zijn wetenschappelijk onverklaarbaar.*

Met deze conclusie zijn de specialisten van de Congregatie voor de Zalig- en Heiligverklaringen het volledig eens: *De genezing van geen van beide ziektebeelden is toe te schrijven aan één of andere behandeling. Om deze reden, en vanwege de snelheid en het aanhouden van de genezing, is er geen natuurlijke logische verklaring voorhanden. In overeenstemming met onze wetenschappelijke kennis, moet de genezing als onverklaarbaar worden aanzien.*

Vanaf het eerste moment waren zuster Concepción en de religieuzen van het Klooster er zeker van dat er zich met haar een wonder had voorgedaan, en dat dit te danken was aan de voorspraak van Mgr. Escrivá. In het Klooster herinnerden ze zich hoe Zuster Concepción graag terugdacht aan het feit dat, veertig jaar eerder, een neef aan haar had gevraagd om voor het Opus Dei te bidden. Vanaf die dag is zij dat regelmatig gaan doen, en daarom beschouwde ze de verkregen gunst ook als een antwoord op al haar gebeden van de afgelopen veertig jaar voor het Opus Dei. Zuster Pilar Prieto en Zuster Leandra Herranz verklaarden: *Zuster Concha had hieromtrent niet de minste twijfel: voor haar was dit een zaak van God. Sedert de buitengewone genezing van haar ziekte, die wij allen toeschrijven aan de bemiddeling van de Dienaar Gods Mgr. Josemaría Escrivá, was zij er innig van overtuigd dat, indien God haar leven op voorspraak van de Dienaar Gods had willen verlengen, dit was om Hem meer te kunnen dienen en zich vollediger te heiligen.*

Zuster Concepción Boullón Rubio stierf op 22 november 1988, op de leeftijd van 82 jaar, aan een nieraandoening (nefrosclerose en chronische uremie). Sinds de wonderlijke genezing van de ziekte die haar reeds met één voet in het graf had gebracht, waren er meer dan 12 jaar verlopen. De artsen hebben uitgesloten dat de oorzaak van haar

overlijden enig verband kan hebben met de aandoening waarvan zij wonderbaarlijk is genezen.



Met een vrouw uit het platteland in juni 1970 (Mexico).

Men schrijft ons...

De voorspraak inroepen van mensen, waarvan we mogen aannemen dat zij, na een heilig leven hier op aarde, bij God zijn, is een spontane uiting van het geloof in de Gemeenschap der Heiligen. Deze gemeenschap vormt de basis van een verbondenheid tussen de christenen die de grenzen van de dood overschrijdt. Sedert de eerste tijden van de Kerk werd dit geloofspunt als een levende realiteit in praktijk gebracht en beleden. Het Tweede Vaticaans Concilie zegt hierover het volgende: « In het leven van degenen die, in onze mensheid delend, niettemin vollediger naar het beeld van Christus zijn omgevormd (vgl. 2 Kor. 3, 18), doet God zijn aanwezigheid en zijn gelaat stralend voor de mensen verschijnen (...). Daarom ook betaamt het ten zeerste, dat wij deze vrienden en mede-erfgenamen van Jezus Christus ook als onze broeders en onze rijke weldoeners beminnen, aan God voor hen de verschuldigde dank betuigen, hen smekend aanroepen en tot hun gebed, bijstand en hulp onze toevlucht nemen, om van God, door zijn Zoon Jezus Christus onze Heer, die onze enige Verlosser en Zaligmaker is, weldaden te verkrijgen » (Dogmatische constitutie over de Kerk Lumen gentium, nr. 50).

Alleen de Kerk kan definitief oordelen wie uit de overledenen is opgenomen in de schare der heiligen. Tijdens het grondig en zorgvuldig onderzoek naar de heiligheid van de betreffende kunnen de gelovigen als privé-devotie tot God bidden op voorspraak van diegenen die in roem van heiligheid stierven. En Gods ingrijpen door een dergelijke bemiddeling kan tot uiting komen zowel door een wonder — een bijzondere gebeurtenis waarvoor geen natuurlijke verklaring te vinden is — als door het lenigen van alledaagse materiële en geestelijke noden. De volgende gebedsverhoringen in kleine en grote gebeurtenissen zijn een teken van dankbaarheid vanwege de van God ontvangen gunsten, die aan de voorspraak van de Stichter van het Opus Dei toegeschreven worden.

ZONDER POSTULANTEN

Er bestaat een grote devotie tot de Eerbiedwaardige Josemaría Escrivá in het klooster van de Zusters van de Heilige Drieuldigheid, in Concepción (Chili). Alles begon toen een vriend van mij, historicus, een studie verrichtte over de geschiedenis van de aankomst in Chili van deze congregatie. Na een gesprek met de overste van het klooster gaf zij hem een prentje met het gebed voor de privé-devotie tot Mgr. Escrivá.

Korte tijd later ging mijn vriend opnieuw naar het klooster. De moeder-overste vertelde hem toen wat een *wonderdoener* de Eerbiedwaardige Josemaría Escrivá was, want zij had zich tot zijn voorspraak gericht om nieuwe roepingen te vragen - zij hadden al vele jaren geen postulanten meer gehad. Tot haar verrassing meldden er zich vier aan binnen enkele dagen. Vanaf dat moment bidden alle zusters van het klooster het prentje op een vast tijdstip.

Walter Luchsinger, Chili, 15-6-1990

DE ALCOHOL ONDER CONTROLE

Ik heb twee gunsten ontvangen door de bemiddeling van Mgr. Escrivá. Mijn oudste zoon was vanwege de drank van zijn vrouw weggelopen. Nu zijn ze weer bij elkaar en de alcohol is onder controle.

Ook voel ik me veel beter van een gewrichtsontsteking waar ik jaren lang last van had en ik hoop dat met de voorspraak van Mgr. Escrivá de verbetering voortgaat.

Ik stuur een giro van 20 dollar om zo in iets te kunnen helpen. Stuur u mij meer bidprentjes toe. Ik ben God zeer dankbaar.

Rosa M. Jimenez, Cidra (Puerto Rico), 16-1-1990

EEN « WERKJE » VOOR MGR. ESCRIVA

Ik kwam op kraamvisite bij mijn schoondochter, die de dag tevoren was bevallen van een dochttertje. Er was nog meer visite, die ik niet kende, waarschijnlijk kennissen van haar. Mijn zoon zorgde voor thee en koek en er ontstond een gezellige conversatie. Opeens vroeg een mevrouw, die naar achteraf bleek niet katholiek was, wanneer de baby gedoopt zou worden. Ikzelf had dat niet durven vragen omdat ze niet meer practiserend R.K. waren. Mijn schoondochter antwoordde, dat ze het geloof in de erfzonde maar onzin vond. Er werd verder niet meer over gesproken. In mijn hart had ik daar erg veel verdriet van, van dit antwoord, want het zou pas voor mij af zijn als zij gedoopt zou zijn...

's Avonds thuis bad ik het gebed tot Mgr. Escrivá, dat op zijn prentje verspreid wordt en bij de eerste bezinningsochtend vertelde ik mijn zorg aan N. Zij antwoordde mij, dat dit echt een *werkje* voor Mgr. Escrivá was en dat hij er dan ook maar voor zorgen moest en liefst zo spoedig mogelijk! Deze uitspraak van haar vond ik nogal cru, maar goed: ik heb dus Mgr. Escrivá aan het werk gezet!

Een paar weken daarna belde mijn zoon mij op om mij uit te nodigen om aanwezig te zijn in de kerk, omdat zijn dochttertje gedoopt zou worden. Ik ben erg dankbaar, dat Mgr. Escrivá mijn gebed verhoord heeft.

E.G.V., Amsterdam, 19-10-1990

EEN BEKERING

Een vriendin van mij was, samen met haar twee dochters, gedurende twee jaar op voorspraak van de Eerbiedwaardige Josemaría Escrivá met veel geloof en vertrouwen aan het bidden voor de bekering van haar echtgenoot. Deze was geboren in Schotland en had nooit godsdienstige vorming ontvangen noch was hij gedoopt. Niettemin heeft hij mijn vriendin altijd toegestaan hun dochters in het katholieke geloof op te voeden, en heeft op edelmoedige wijze bijgedragen aan de inrichting van enige kapellen en aan andere apostolische initiatieven.

In augustus van dit jaar gingen ze op vakantie naar Miami. Van daaruit belde zij me om te zeggen dat men bij haar man een kwaadaardige tumor in de maag had gevonden en dat hij nog zes maanden te leven had. Naast haar gerust te stellen moedigde ik haar aan om nog intenser zich tot de voorspraak van Mgr. Escrivá te richten om hem te vragen voor de bekering en de genezing van haar echtgenoot. Ook zei ik haar dat zij met haar man moest spreken over de mogelijkheid om het Doopsel te ontvangen.

In Miami zeiden de artsen dat zij, gezien de ernst van de zaak, geen enkele behandeling konden geven. Terug in Caracas werd zijn gezondheidstoestand kritiek en op 10 oktober moest hij in het ziekenhuis worden opgenomen wegens een maagbloeding. Mijn vriendin vroeg me of er een priester zou kunnen komen want haar man had besloten zich te laten dopen.

Na verschillende moeilijkheden te hebben overwonnen: verkeersdrukte, regen en gesloten kerken, vond ik eindelijk een priester. De echtgenoot van mijn vriendin wilde alleen met zijn vrouw en de priester blijven. Daarna vertelden ze mij dat hij het Doopsel en de Ziekenzalving had ontvangen. Hij was volledig bij bewustzijn. Bovendien waren we verrast omdat hij het Onze Vader kende en hij met veel vrede opmerkte dat hij in de handen van God was.

Ik denk dat het om een bekering gaat verkregen op voorspraak van de Eerbiedwaardige Dienaar Gods Josemaría Escrivá. Zowel zijn gezin als ik blijven bidden dat, indien dit voor de eer van God is, hij weer gezond wordt.

Adelina Mayorca, Venezuela, 11-10-1990

UIT DE COMA

Op 3 maart 1989 was mijn zoon Pietro, een zeer doeltreffende en dynamische jongen, betrokken bij een auto-ongeluk, veroorzaakt door de roekeloosheid van een wegpiraat die, na hem overreden te hebben, doorreed. In een auto, die stopte om te helpen, werd hij naar het Hospitaal van Desio gebracht, waar de artsen verklaarden dat zij vanwege de zeer ernstige toestand niet konden ingrijpen om hem te redden. Daarom besloten zij hem naar het centrum voor reanimatie in Legnano te vervoeren, waar een coma werd geconstateerd wegens hersenletsel en meerdere fracturen. Hij werd opgenomen in de afdeling 'intensive care' zonder dat hij tekens van leven gaf. Op kunstmatige wijze werd hij in leven gehouden en men verwachtte dat hij ieder ogenblik zou sterven.

Toen de wanhoop het grootst was, nodigde mijn zuster mij uit om intens tot Mgr. Escrivá te bidden en plaatste een bidprentje van de Stichter van het Opus Dei op het kussen van mijn zoon opdat hij zou voorspreken bij de Heer voor de genezing van Pietro.

Na vijf lange maanden zonder bijzondere veranderingen werd hij, tot grote verbazing van het medisch team, wakker en bereikte langzaam een situatie van normale controle met zelfstandige ademhaling. Nu, na vele behandelingen, lukt het hem langzaam maar zeker te lopen en begint hij te praten. De artsen staan verbaasd van de snelheid van zijn herstel. De hele familie is erg dankbaar en blijft bidden voor de gunst aan mijn zoon die *dood was* en weer tot leven kwam.

De Mastro Pasqua, Bari (Italië), 1990

MIJN GEBED WERD VERHOORD

Een tiental jaren geleden kwam ik te Wenen in de *Peterskirche*. Ik vond er een brochure over Josemaría Escrivá, de stichter van het Opus Dei, met een bidprentje. Eerlijk gezegd raakte het mij niet zo. Ik borg brochure en bidprentje in mijn boekenkast en verloor ze uit het oog.

Een paar jaren daarna, zat ik in grote spanning toen mijn dochter examen moest afleggen. Dat vlotte al niet te best. Ondanks de overtuiging dat zij hard had gewerkt en deze proeven goed had voorbereid, keken wij vol zorg uit naar de resultaten. Was het in die dagen, of was het een tijdje eerder, dat ik in een oude verwaarloosde kerk te Brussel opnieuw een brochure over de Dienaar Gods in handen kreeg? Ik prevelde herhaaldelijk het gebed voor privé-gebruik. In deze bezorgde ogenblikken smolt mijn intellectuele hoogmoed als sneeuw voor de zon. Ik ging nederig voor het slagen van mijn dochter bidden. En jawel, zij slaagde. Zij en wij, haar ouders, waren gelukkig. Ik bad een oprecht dankgebed, stopte wat centen in het offerblok. En ik vergat stilaan de vekregen gunst. Het leven is zo druk en ingewikkeld en er gaat zoveel om in een mensenleven.

Dezer dag zat ik opnieuw in de zorgen. Ik wilde mijn woning verkopen. Ik vertrouwde — onvoorzichtig — deze opdracht toe aan een makelaar van wie ik niet wist of hij wel eerlijk was. Ik kreeg hevige angstaanvallen, die ook aan mijn gezondheid knaagden. Ik liep er radeloos bij. Ik maakte mij de grootste zorgen voor de toekomst, die van mijzelf en natuurlijk ook van mijn lieve vrouw.

Ik liep weer eens een Brusselse kerk binnen. Ik vond er het pas verschenen *Informatiebulletin* nr. 7 over de Dienaar Gods. Ik heb het gevoel dat hij mij op dat ogenblik zijn voorspraak aanbod. Ik bad opnieuw telkens weer dit privé-gebed dat je dan toch bewust maakt van je lidmaatschap van de universele kerk. Ik begon te lezen en na te denken over mijn leven en mijn werk. Ik besef meer dan ooit hoezeer ik telkens weer faal, als mens en als christen. Mijn angst verdween niet helemaal, maar ik kreeg een stuk hoop. Ik ontving — na jaren! — opnieuw het sacrament van de biecht. Ik kwam tot het inzicht dat ik in de geest van Josemaría Escrivá niet alleen moest bidden, maar ook om genade voor de anderen, ook voor de makelaar en de koper...

Mijn gebed werd verhoord. Mijn gezondheidsprobleem bleek niet zo ernstig, de verkoop van mijn eigendom verliep correct. Ik ben dankbaar. Ik wil deze nieuwe gunst niet meer vergeten. Ik wil er op mijn manier toe bijdragen, intellectueel en materiëel, de Dienaar Gods te doen kennen.

X.X., Brussel (België)

AAN DE HAND VAN HAAR BESTE VRIEND

Het is vaak gebeurd dat niet-katholieken of niet-praktizerenden tot het geloof zijn gekomen door middel van de privé-devotie tot de Eerbiedwaardige Dienaar Gods Josemaría Escrivá. Een jaar geleden, juni 1989, vertelde een vriendin van mij dat haar buurvrouw, anglicaanse, erg bezorgd was over de verkoop van haar huis. Het huis stond al meer dan een half jaar te koop aangeboden en, door familieomstandigheden, moest zij naar een andere staat van Australië verhuizen. Ik raadde haar aan om tot de Dienaar Gods te bidden en gaf haar een bidprentje. Als anglicaanse bekeek ze het met enige reserve maar zei dat het gezicht van de Dienaar Gods haar beviel. Toen ik dit hoorde gaf ik haar een Informatiebulletin met op de voorkant een foto die veel lijkt op die van het prentje. Later kwam ik te weten dat binnen enkele weken, rond 26 juni, het huis verkocht was en zij naar de stad Adelaide was vertrokken.

Toen mijn vriendin merkte dat haar buurvrouw dit beschouwde als een gunst van Mgr. Escrivá, gaf zij haar als reisgeschenk het boek *De Weg*. Vanuit die stad belde zij meerdere malen op om meer literatuur over het Opus Dei te vragen en onlangs belde ze om te zeggen dat ze zich aan het voorbereiden was om katholiek te worden. Ze had zich dit jaar, zo vertelde ze, laten leiden aan de hand van haar beste vriend: Josemaría. Dagelijks had ze het prentje gebeden en hij hielp haar in alles wat zij hem vroeg. Ze schreef het toe aan zijn voorspraak dat ze een huis had gevonden dat tegenover een katholieke kerk lag. Met veel genegenheid heeft zij erop aangedrongen dat, van zodra het Opus Dei naar haar stad komt, wij voor alles op haar kunnen rekenen. Ze hoopt binnen enkele maanden in de katholieke Kerk te worden opgenomen.

Aan een andere vriendin, die door gebrek aan geloofsopvoeding en door een rationalistische houding zichzelf agnostisch noemde, gaf ik een bidprentje. Ik wist niet hoe ze zou reageren want ze zei alleen in een Opperwezen te geloven. Ze bad het en hoe groot was mijn verbazing toen ik zag dat haar gebeden meerdere malen zijn verhoord. Nu gaat ze iedere zondag naar de Mis en is bezig haar huwelijksituatie in orde te brengen.

Magdalena Femenia, Killara (Australië), 3-6-1990

TWEË GOED VERLOPEN BEVALLINGEN

Onze twee kinderen van vijf en drie jaar hebben wij tegelijk verloren vanwege een onverklaarbare en onbehandelbare hersenontsteking. Enkele maanden later werd onze hoop vernietigd door een miskraam. Toch kwam het vertrouwen terug toen er een nieuwe zwangerschap was. Deze werd echter bedreigd door meerdere oorzaken: gevaar van een miskraam in de zesde maand, suikergehalte in het bloed — eerst ontdekt bij de moeder — dat boven het normale niveau was en risico van voortijdige geboorte vier weken voor de datum. Uiteindelijk kwam het kind zonder problemen ter wereld, ook al kon men zien dat de navelstreng in een knoop was veranderd!

Na de bevalling wisten we dat een kennis van ons, arts, regelmatig de voorspraak van de Dienaar Gods Josemaría Escrivá had gevraagd opdat alles tot een goed einde zou komen. Tot die dag hadden we nooit van het Opus Dei of van deze heilige priester gehoord.

Enkele weken geleden liepen een nieuwe zwangerschap en geboorte goed af: deze keer hebben wij zelf onze toevlucht tot de voorspraak van de Dienaar Gods genomen. Samen met deze arts, kennis van ons, zijn wij ervan overtuigd dat de goede afloop van beide zwangerschappen te danken is aan de voorspraak van Josemaría Escrivá. Wij zijn zeer tevreden en God erg dankbaar!

J.W., Weintzen (Oostenrijk), 1988

De originele stukken van deze passages bevinden zich, met de naam en het adres van de afzenders, in het archief van de Postulatie voor het zaligverklaringsproces.

Uitgegeven werken van Mgr. Escrivá

- De Weg** « Mgr. Escrivá heeft iets geschreven, dat meer is dan een meesterwerk; hij heeft zijn inspiratie regelrecht uit zijn hart geput; de korte paragrafen, die samen *DE WEG* vormen, gaan ook regelrecht naar het hart van de lezer (...). » (*L'Osservatore Romano* 24-3-1950). Het boek beleefde zijn eerste uitgave in 1934 onder de titel *Consideraciones Espirituales* (Geestelijke Beschouwingen). Sindsdien is het aantal edities gestegen tot 250, in 39 talen, met een totale oplage van 3.668.594 exemplaren. Derde Nederlandstalige editie, 1989.
- De Heilige Rozenkrans** Een boek met beschouwingen over elk van de vijftien mysteriën van het leven van Christus en zijn Moeder, zoals men die overweegt bij het bidden van de Rozenkrans. Ook van dit werk verscheen de eerste editie in 1934. Sindsdien zijn er 93 edities verschenen in 18 talen, met een oplage van 605.369 exemplaren. Eerste Nederlandstalige editie, 1986.
- Gesprekken met Mgr. Escrivá** Mgr. Escrivá antwoordt schriftelijk op vragen die hem gesteld werden, voor tijdschriften van verschillende landen. De eerste editie is van 1968. Tot heden zijn er 48 edities in 8 talen gepubliceerd, met een oplage van 313.820 exemplaren. Eerste Nederlandstalige editie, 1990.
- Als Christus nu langs komt** Het boek bevat 18 homilieën over de belangrijkste liturgische tijden en feesten, met theologische diepgang, maar ook duidelijk, eenvoudig en gericht op de praktijk van het christelijk leven. Inleiding van Mgr. del Portillo, huidige Prelaat van het Opus Dei. De eerste editie is van maart 1973. Tot nu toe zijn er 65 edities in 11 talen verschenen, met in totaal 393.961 exemplaren. Eerste Nederlandstalige editie, 1978.
- Amigos de Dios** Weer 18 homilieën zijn in dit boek verzameld, waarin de schrijver de christelijke deugden tot thema maakt van zijn vriendschappelijk gesprek met God. Het boek, dat evenals het hiervoor vermelde, in een heel persoonlijke en directe stijl geschreven is, verscheen in 1977. Er bestaan thans 44 edities in 8 talen, 292.831 exemplaren in totaal. Voorzien van een inleiding van Mgr. del Portillo.
- La Abadesa de Las Huelgas** Diepgaande theologische en kerkrechtelijke studie over het buitengewone geval van de bijna bisschoppelijke juridictie die de Abdis van het beroemde klooster van Las Huelgas bij Burgos bezat. De eerste editie is van 1944, de tweede van 1974, de derde van 1988.
- De Kruisweg** Postuum werk van Mgr. Escrivá, vrucht van zijn overweging van het lijden van de Heer. De eerste editie is in februari 1981 uitgekomen. Er verschenen 48 edities in 11 talen, met een totale oplage van 324.559 exemplaren. Eerste Nederlandstalige editie, 1983.
- De Voor** Postuum werk. « Zoals *De Weg* (...) is *De Voor* vrucht van het innerlijk leven van Mgr. Escrivá en van zijn ervaring als zielenherder » (uit het voorwoord van Mgr. del Portillo). De eerste editie verscheen in oktober 1986. Tot heden zijn er 31 uitgaven in 9 talen verschenen, met een oplage van 301.587 exemplaren. Eerste Nederlandstalige editie, 1990.
- Forja** Het laatst gepubliceerde postume werk, *Forja* (De Smidse), « is een vurig boek; lezing en meditatie ervan kan velen in de smidse van de goddelijke Liefde plaatsen en verlangens doen ontbranden naar heiligheid en apostolaat, want dat was de wens van Mgr. Escrivá » (uit het voorwoord van Mgr. del Portillo). De eerste editie verscheen in oktober 1987. Er zijn tot nu toe 21 edities in 7 talen uitgegeven, met een oplage van 262.657 exemplaren.
- Amar a la Iglesia** Verzameling van drie homilieën over de bovennatuurlijke zending van de Kerk, het priesterschap en de trouw van de christen aan de Bruid van Christus. De 7 uitgaven in 4 talen zorgden voor 25.077 exemplaren.

Deze boeken zijn verkrijgbaar (ook in andere talen) via de boekhandel en bij:

Boekhandel OCEAAN voor België: Gribaumontstraat 29, B-1150 Brussel (02/772.30.62).
Uitgever DE BOOG voor Nederland: Herenstraat 41-43, NL-3512 KB Utrecht.

GEBED

voor privé-gebruik

God, Gij hebt uw dienaar en priester Josemaría rijkelijk begenadigd en hem uitgekozen als een getrouw instrument en stichter van het Opus Dei, dat een weg is ter heiliging van het beroep en van de dagelijkse plichten van de christen. Geef, dat ook ik U in alle omstandigheden van mijn leven moge liefhebben en met vreugde en eenvoud ten dienste moge staan van uw Kerk, de Paus en de zielen, om de wereld het licht van het geloof en van de liefde te schenken. Gewaardig U uw dienaar Josemaría te verheerlijken en verleen mij op zijn voorspraak de gunst die ik U vraag... (eigen intentie). Amen.

Onze Vader, Wees Gegroet, Eer aan de Vader.

Overeenkomstig het decreet van paus Urbanus VIII verklaren wij, dat dit *Informatiebulletin* niet de bedoeling heeft vooruit te lopen op het oordeel van de Kerk, en dat dit gebed niet bestemd is voor gebruik in openbare godsdienst oefeningen.

MEDEDELINGEN

Wij zijn dankbaar voor de vele brieven die wij hebben ontvangen. Ze zijn een getuigenis van de privé-devotie tot Mgr. Escrivá, op wiens voorspraak steeds meer mensen over de hele wereld zich in hun gebed tot God richten. Wegens plaatsgebrek kunnen wij hier slechts uittreksels uit enkele brieven geven, die belangrijke maar ook eenvoudige gebeurtenissen vertellen.

Wij uiten eveneens onze dankbaarheid — gezien de onmogelijkheid om het voor ieder persoonlijk te doen — voor alle giften, die ertoe bijdragen de kosten van uitgave en verspreiding van dit *Informatiebulletin* te dekken en de apostolische activiteiten te ondersteunen die uit de liefde van Mgr. Escrivá voor de mensen ontsproten zijn.

Dit *Informatiebulletin* wordt gratis verspreid. Wie aan de uitgave van deze publicatie zou willen bijdragen, kan een gift overmaken op:

- voor België: bankrekening 438-8079001-82 ten name van Informatiebulletin, Floridaan 112, B-1180 Brussel.
- voor Nederland: postrekening 31 21 192 ten name van Stichting De Boog, Herenstraat 41-43, NL-3512 KB Utrecht.

Wij zijn onze lezers en lezeressen erkentelijk wanneer zij ons namen en adressen van personen opgeven die mogelijk interesse hebben om dit *Informatiebulletin* voor eigen gebruik te ontvangen.